

ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ —ਜਵਾਬਦਾਰ।

1991 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਓਰੀਜਨਲ ਕਟੈਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 3 ।

18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971- S. 12- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ PSEB ਨਾਲ ਲਾਈਨਮੈਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼- ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨਾ—ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਰੈਜ਼ ਪੈਡੈਂਟਸ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨੂੰ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਗਰਭਪਾਤ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਰਿੱਟ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਵੀ, ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਖਤ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। (ਪਰਾ 16)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਆਫੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਜਾਂ ਉਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝੂਠ ਲਈ ਕੁਝ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ। (ਪਰਾ 18)

ਸੀ. ਆਰ. 1991 ਦਾ OCP ਨੰਬਰ 3, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ-ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ 1990 ਦੇ COCP ਨੰਬਰ 434 ਵਿੱਚ ਐਸ. ਐਸ. ਸੋਢੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

14, 1990 ਲਈ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ. ਐਸ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਐਚ. ਵੀ. ਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਡੀ ਐਸ ਬਰਾੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ (ਐਸ ਐਸ ਬਰਾੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ), ਪੀਐਸਈਬੀ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ

ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਬੂਠੇ ਲਾਰੇ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(2) ਫਰਵਰੀ, 1990 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਮਲੋਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬੋਰਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਲਾਈਨਮੈਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ 1990 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 2148 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ **ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ** ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ 240 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 21 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ **ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ** ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ: ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ [1988 (4) SLR 739] ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ **ਸਥਿਤੀ**। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਰਵਰੀ 21, 1990.

(Sd) ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ,
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ
(ਐਸਡੀ) ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ,
ਜੱਜ.

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, - ਉਹ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ, ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

Court on its own motion v. Jaswant Singh and others
(S. S. Sodhi, J.)

ਵਿਚ ਬੋਰਡ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ 'ਰਸੀਦ' ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਮਾਰਚ, 1990 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਕ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਪੀ. 434 ਆਫ 1990) ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਸਰਕਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਮਲੋਟ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1990 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2148 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) ਜਦੋਂ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਢਿੱਲੋਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਉਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 1989 ਵਾਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਹੁਕਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮਲੋਟ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਮਨਘੜਤ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਈਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਅਲੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਵਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1990 ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 20 ਜੁਲਾਈ 1990 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ 77 ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਮਲੋਟ ਵਿਖੇ ਰੋਹੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਤਲਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.

ਵਿੱਲੋਂ ਕੋਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅੰਡੀਸੀਟੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 21 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗੜਿਆ ਸਟੈਂਡ ਸੀ। ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

(8) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਵਕੀਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ **ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ** ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਐਕਸ ਦ ਕਟੈਪਟ ਆਫ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.ਵਿੱਲੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ 1,000 ਰੁਪਏ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(9) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਅਲੀ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

“ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹਨ ਕਿ ਪੀਐਸਈਬੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਐਲਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੋ ਕਿ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ
(ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.) ਬਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੋਸ਼ਨ ' ਤੇ

ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਛਾਣਨਯੋਗ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਲੈਣ। ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬੇਈਮਾਨੀ ਵਾਲਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਉਕਤ ਹਰਕਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ” !

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣ ਕਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਹਰਿਆਣਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

(11) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ), ਹਰਿਆਣਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਝੂਠੀ 6, 1991 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: -

“-ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 2148 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੁਝ ਫਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 3 ਜਾਂ 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਅਲੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। R/1 ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਰਾਹਤ ਵਾਲੀਆਂ ਚਿੱਟਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. R/8 ਤੋਂ Ex. R/10. ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। 20 ਅਗਸਤ, 1990 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 77 ਦੀ ਅਗਲੋਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ।

(12) ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।

1990 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2148 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਝੂਠੇ ਹਨ।

(13) ਜੇ ਤਸਵੀਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਝੂਠ ਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਝੂਠ ਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ) ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ।

(15) ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ 1990 ਦਾ 2148 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਨਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 4 ਮਾਰਚ, 1990 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ) ਅੱਗੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ; ਗੁਰਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਅਗਸਤ 1989 ਤੱਕ ਰੋਲ; ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ 28 ਮਾਰਚ 1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਕਰੀਬਨ 7 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1989 ਤੱਕ।

(16) ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਲਟਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਗਰਭਪਾਤ, ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਰਿੱਟ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਭਿਆਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫੈਸ਼ਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਵੀ, ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਬਤ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ,

(17) ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ 'ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ' ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, “—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ com ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 434 ਵਿੱਚ Ihe ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ।

(18) ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਮੁਆਫੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝੂਠ ਲਈ ਕੁਝ ਪਛਤਾਵਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ।

Court on its own motion v. Jaswant Singh and others
(S. S. Sodhi, J.)

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 2,000 ਹਰੇਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, 5 ਮਈ, 1991 ਤੱਕ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ 10,000 ਹਰ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ, 6 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੀਸੀ, ਜੀ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ